

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

2. Quinam teneantur Sacramenta ministrare tempore pestis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

QVÆSTIO II.

Quinam teneantur sacramenta ministrare tempore pestis?

Quæstionis explicatio.

DVplex est genus obligationis, iustitiæ & charitatis: Iustitiæ, illorum est, qui ex officio & veluti mercede conducti ad aliquod munus obeundum se obstrinxerunt, ut sunt, qui in publicis officiis & magistratibus se populo & Reip. seruituros sponderunt. Charitatis illorum, qui gratis absque vlla mercede, sola proximi miseria & necessitate impulsus, propter Deum, illi necessaria subministrant: quærimus in primis de illis, qui ex debito iustitiæ, postea de aliis, qui ex sola charitate tenentur, quæsituri.

Responsio.

PAstore tam superiores quam inferiores, tenentur ex debito iustitiæ, quisque pro gradu suo, sacramenta tempore pestis, populo sibi subdito ministrare: quia tam hi, quam illi, ratione dignitatis & officii tenentur procurare salutem animarum sibi commissarum, quod fit maxime prædicatione verbi Dei & sacramentorum ministracione, idque toties, quoties necessitas spiritualis gregis hoc requirit: ad hoc enim decimas, oblationes, & alios ecclesiasticos redditus, velut mercedem recipiunt. Sed tempore gra-

grassantis pestis, cum mors singulis imminet, necessitas spiritualis maxime postulat, ut omnes muniantur sacramentis, siquidē tunc sibi merito quisque timere debet, ne illius contagione, ex improviso corripatur, ut & morbus violentissimus est, ne illo ipso die vel hora ex hac vita imparatus eripatur. Et confirmatur; quia alias populus totus destitueretur ministris, qui sacramenta ad salutem necessaria, vel maxime utilia ministrarent, quod est absurdum, & cōtra omnem catholicæ ecclesiæ disciplinam.

Dixi (*quemq; pro suo gradu teneri*) quia superiores, puta, Episcopi, tenentur ratione dignitatis episcopalis ministrare sacramentū confirmationis & ordinis, idq; per se proxime & immediate: Inferiores vero, ut parochi, tenentur ministrare reliqua sacramenta; quibus deficientibus tenerentur ipsi Episcopi & alii superiores, etiam ex debito iustitiæ, cū & ipsi sint pastores animarum, & illis incumbat spirituales oviū suarū salutē procurare, ut alibi pulchre deducit D. (a) Thomas.

Dices: plerique omnes parochi bene presumunt de salute suorum subditorum, puta, quia sunt catholici, & solent quotannis in paschate sacramēta percipere, nec sciūt, ab illo tempore eos in aliquod peccatum incidisse, ergo saltem stante huiusmodi pre-

a *Quodlib. 1.
artic. 14. §
quodli. 3. art.
7.*

præsumptione pastores non tenebuntur sacramenta ministrare.

R. Est hæc sicut nimis frequens, ita & nimis periculosa quorundã parochorum excusatio, siquidem ut quis illo casu possit ab administratione sacramentorũ excusari, nõ sufficit quælibet præsumptio de bono statu subditorũ; puta, q̄ præsumantur esse in bono statu, q̄a non sciuntur esse in malo, sed debet illis positivè & moraliter cõstare de bona illorũ dispositione, quãvis præsumptio ne illa negatiua uti quis possit in iis, q̄ favorabilia sunt alteri, non tamen in iis per quæ negatur illi debitũ, cũ periculo saltẽ dubio aternæ damnationis.

Dices, tenentur ergo omnes tẽpore grassantis pestis sacramenta recipere?

R. Diximus modo omnes oportunitissime petere, & (1) Petrus de Ledesma asserit omnes teneri recipere duobus casibus. Primo cũ in ciuitate ita grassat pestis, ut multi quotidie subito moriantur: altero quãdo timebitur pbabiliter, ne defuturus sit pastor vel confessorius si peste inficiatur. Ratio potest esse q̄a secũdũ communẽ, tenentur omnes in periculo mortis sacrẽtis se munire, peste a grassante omnes sunt inhãndi piculo, uti dixim⁹

Dices 3. Quale peccatum est non ministrare sacramenta tempore pestis?

Respon-

a 1 part. sum
made poenit.
cap. 9. concil.
4. dub. 1.
Et insinuat
Borrom. de
cura pestil. c.
3. mm. 4.

Est mortale, illudq; tanto grauius homicidio quanto animus est præstator corpore; qui enim tunc populum deserit quantum in se est, sit reus animarū, quæ defectu sacramentorum vel in æternum cruciabuntur, vel diuturniores in purgatorio pœnas sustinebunt: & idcirco huiusmodi animicidæ (a) à sacris canonibus vocantur, dicunturq; ea de re strictissimam Deo rationem reddituri.

a ca. Si presbyter & seq. 26. quest. 6.

Q V Æ S T I O III.

An teneantur pastores sacramenta ministrare cum periculo vitæ?

Quæstionis explicatio.

Pastores teneri tempore pestis sacramenta ministrare, si hoc possint absq; periculo cōtagionis, nemo catholicorū, quod sciā, negat; verū an teneantur quando omnibus circūspectis & tentatis ad vitandum huiusmodi periculū, nihilominus iudicio peritorū nihil proficitur, (b) nō desunt qui dicant non teneri per se & simpliciter, sed tantū in quibusdā casibus. Horū occasione quæritur, an pastores per se & regulariter teneantur ministrare sacramenta peste infectis, quando omnibus tentatis remanet ad huc periculum contagionis?

b Speculatio
Episcopi l. 1.
disp. 1. qu. 1.
Armilla ver
Epis. num. 6
I abien. eccl. 2.
verb. nu. 5.

Responsio.

Teneantur regulariter. Probatum 1. quia hæc